

Gældende formulering.

§ 1003. Når der til fuldbyrdelsen af en straffedom bliver spørgsmål om den domfældtes pågribelse, kan de samme forholdsregler anvendes, som er hjemlede, når fængslingskendelse er afsagt.

§ 1004. Foreligger der rimelig grund til mistanke om, at en person har overtrådt vilkår, som er fastsat i betinget dom eller i bestemmelse om betinget benådning eller prøvelsladelse fra fængsel, kan han anholdes, såfremt det findes nødvendigt på denne måde at sikre hans foreløbige tilstedeværelse. Det samme gælder den, der er mistænkt for overtrædelse af bestemmelser, som fastsat i en i medfør af straffelovens §§ 68, 69, 70 eller 72 afsagt dom eller kendelse.

Stk. 2. Anholdelse sker efter rettens beslutning. Er der grund til at frygte for, at øjemedet ville forspildes ved fremskaffelse af sådan beslutning, kan politiet selv træffe bestemmelse om anholdelse. Bestemmelserne i § 770 og §§ 772-77 finder tilsvarende anvendelse.

Stk. 3. Såfremt retten finder, at overtrædelsen er af en sådan beskaffenhed, at der foreligger spørgsmål om fuldbyrdelse af fængselsstraf eller indsættelse i anstalt, kan den afsige kendelse om fængsling, når

- 1) der efter den pågældendes forhold er grund til at antage, at han vil unddrage sig følgerne af vilkårsovertrædelsen ved at flygte eller skjule sig, eller han vil udeblive fra retsmøde, hvortil han er indkaldt, eller
- 2) der er særlig grund til at frygte, at han på fri fod fortsat vil overtræde vilkårene, og det under hensyn til overtrædelsernes beskaffenhed skønnes påkrævet, at disse forhindres ved hans fængsling.

Stk. 4. Retten fastsætter en frist for fængslingen. Denne kan forlænges efter anklagemyndighedens begæring. I øvrigt finder § 779, stk. 1, og §§ 781-93 tilsvarende anvendelse.

§ 1005. I sager, hvor der er spørgsmål om genindsættelse af en person, der er prøvelsladt, betinget benådet eller prøvedskrevet fra hospital eller anstalt i medfør

Forslaget.

58. §§ 1003-1005 ophæves.

§ 756. Den, som med rimelig grund mistænkes for overtrædelse af bestemmelser, som er fastsat i en betinget dom, i dom eller kendelse efter straffelovens §§ 68, 69, 70 eller 72, ved betinget benådning, ved prøvelsladelse eller en foranstaltning, der er fastsat i medfør af § 765, kan anholdes af politiet, såfremt det er nødvendigt på denne måde at sikre hans foreløbige tilstedeværelse.

§ 763. Er der begrundet mistanke om, at en person har overtrådt vilkår, som er fastsat i en betinget dom, ved betinget benådning eller ved prøvelsladelse, kan han tages i varetægt, hvis retten finder, at overtrædelsen er af en sådan beskaffenhed, at der foreligger spørgsmål om fuldbyrdelse af fængselsstraf eller indsættelse i anstalt, og

- 1) der efter det om den pågældendes forhold oplyste er bestemte grunde til at antage, at han vil unddrage sig følgerne af vilkårsovertrædelsen, eller
- 2) der efter det om hans forhold oplyste er bestemte grunde til at frygte, at han på fri fod fortsat vil overtræde vilkårene, og det under hensyn til overtrædelsernes beskaffenhed skønnes påkrævet, at disse forhindres ved at han tages i varetægt.

Stk. 2. Det samme gælder, hvis der er begrundet mistanke om, at en person har overtrådt bestemmelser, der er fastsat i dom eller kendelse efter straffelovens §§ 68, 69, 70 eller 72.

§ 777. En varetægtsarrestant kan med rettens godkendelse anbringes i en anstalt for personer, der udstår frihedsstraf eller forvaring, eller i hospital m. v., jfr. straffe-

Gældende formulering.

af straffelovens §§ 68, 69, 70 eller 72, kan retten bestemme, at han under varetægtsfængslingen skal anbringes i den anstalt, hvor han kan forventes genindsat. Dette gælder dog kun, såfremt han i retten har erkendt sig skyldig i den vilkårsovertrædelse, han er mistænkt for. Afgørelsen træffes efter indstilling fra anstaltens styrelse. I anstalten behandles den pågældende efter de regler, som gælder for personer, der er anbragt i anstalten i henhold til dom.

Lov af 11. februar 1863 § 13, 3., 4. og 5. pkt.

Enhver er pligtig til, nårsomhelst det forlanges af en ved det udøvende politi ansat, som enten er i uniform eller foreviser politiskilt eller polititegn, at opgive sit navn og sin bopæl. Sådanne oplysninger kan også med hensyn til enkelte personer den, der anholdes, forlange gennem vedkommende politimand. Undladelse af at efterkomme denne forpligtelse straffes med bøder indtil 50 Rd.

Lov nr. 21 af 4. februar 1871 § 11, stk. 2, 3 og 4.

Som lov af 11. februar 1863 § 13, 3., 4. og 5. pkt.

3. kap. i lov om ikrafttræden af borgerlig straffelov, jfr. lovbekendtgørelse nr. 277 af 30. juni 1965.

3. kap. Anvendelse af disciplinærstraffe og sikringsmidler over for fanger under bevogtning.

§ 13. Over for fanger, der ikke udstår straf eller afsoner tvangsbøder eller underholdsbidrag, kan efter nærmere ved kgl. anordning fastsatte regler anvendes de samme disciplinærstraffe som over for fanger, der udstår straf af hæfte, dog kan anvendelse af disciplinærstraf ingen sinde medføre forlængelse af fængslingstiden. Som disciplinærstraf kan yderligere anvendes udelukkelse fra læsning.

Stk. 2. Bestemmelsen i borgerlig straffelovs § 48 finder tilsvarende anvendelse på sådanne fanger.

Forslaget.

lovens §§ 68 og 69, hvis han selv, anklagemyndigheden og institutionens ledelse samtykker heri. Hvis helbredsmæssige hensyn eller hensynet til andres sikkerhed gør det påkrævet, kan sådan anbringelse undtagelsesvis ske uden arrestantens samtykke. I institutionen behandles den pågældende efter de regler, der gælder for personer, der er anbragt dér i henhold til dom. Arrestanten må dog ikke uden rettens godkendelse forlade institutionen, bortset fra de tilfælde, der er nævnt i § 771, stk. 2.

Se ad gældende § 807, stk. 1.

Se ad gældende § 807, stk. 1.

§ 775. — — —

Stk. 1. Der kan ikendes varetægtsarrestanter disciplinærstraf i form af strafcelle i indtil 2 uger eller inddragelse af arbejdspenge. De nævnte disciplinærstraffe kan anvendes i forening.

Stk. 2. Bestemmelsen i straffelovens § 48 finder tilsvarende anvendelse på varetægtsarrestanter.

Forslag

til

Lov for Færøerne om sygehusvæsenet.

Fremsat den 4. november 1976 af *indenrigsministeren*.

Kapitel I.

Almindelige bestemmelser.

§ 1. Sygehusvæsenet på Færøerne varetages af hjemmestyret.

§ 2. Hvert af de 3 sygehuse — Landssygehuset i Thorshavn, Klaksvig sygehus og Súderø sygehus — ledes af en bestyrelse bestående af i alt 5 medlemmer, hvoraf 3 udpeges af Færøernes lagting, 1 af Færøernes landsstyre og 1 af indenrigsministeren. For hvert medlem udpeges en stedfortræder.

Stk. 2. De bestyrelsesmedlemmer, som lagtinget og landsstyret udpeger i medfør af denne paragraf, må ikke være ansatte ved det færøske sundhedsvæsen, herunder sygehusvæsenet.

Stk. 3. Sygehusbestyrelsernes forretningsorden fastsættes i et af landsstyret udfærdiget reglement for det færøske sygehusvæsen.

Stk. 4. De 3 sygehusbestyrelser afholder fællesmøder, når forholdene kræver det, dog mindst 2 gange årligt. De nærmere regler herom fastsættes i det af landsstyret udfærdigede reglement for det færøske sygehusvæsen.

Stk. 5. Planlægningen af udbygningen af det samlede sygehusvæsen varetages af et planlægningsudvalg bestående af i alt 5 medlemmer, hvoraf lagtinget udpeger 1 medlem for hvert sygehus blandt de af lagtinget udpegede sygehusbestyrelsesmedlemmer, medens landsstyret og indenrigsministeren udpeger hver 1 medlem. De af landsstyret og indenrigsministeren udpegede medlemmer kan være personer, der ikke er medlemmer af sygehusbestyrelserne. De

Indenrigsmin. 2. s. ktr. j. nr. 5073-6/1974.

nærmere bestemmelser om planlægningsudvalget fastsættes i det af landsstyret udfærdigede reglement for det færøske sygehusvæsen.

§ 3. Den daglige administrative ledelse af sygehusvæsenet varetages af en af Færøernes landsstyre udnævnt direktør. Sygehusdirektøren er samtidig sekretær for hver af de 3 sygehusbestyrelser og for planlægningsudvalget.

Stk. 2. De nærmere regler om styrelsen af det færøske sygehusvæsen fastsættes i det af landsstyret udfærdigede reglement for det færøske sygehusvæsen.

§ 4. Sundhedsstyrelsen og landslægen fører tilsyn med institutioner under det færøske sygehusvæsen.

Kapitel II.

Lægevirkksomheden på sygehuse.

§ 5. Sygehusenes overlæger har ret og pligt til at yde bistand til og modtage bistand fra de øvrige sygehuse og ret til at sende patienter til behandling på sygehuse i Danmark. Nærmere regler herom fastsættes i det af landsstyret udfærdigede reglement for det færøske sygehusvæsen.

Stk. 2. Ved hvert sygehus ansættes mindst en medicinsk og en kirurgisk overlæge.

Stk. 3. Ved samtlige sygehuse kan der oprettes specialafdelinger, i det omfang lægelige kvalifikationer gør dette muligt, og sygehusbestyrelsen giver sin anbefaling.

Kapitel III.

Berettigede personer og ydelsernes omfang.

§ 6. Behandling på de færøske sygehuse og de i § 13 omhandlede institutioner er vederlagsfri for personer med bopæl på Færøerne, jfr. dog stk. 2.

Stk. 2. Personer, der tilflytter fra Danmark eller Grønland, har ret til den i stk. 1 omhandlede vederlagsfri behandling straks efter tilflytning. Personer, der tilflytter fra udlandet, har først ret til disse ydelser 6 uger efter tilflytningen. Indenrigsministeriet kan efter forhandling med landsstyret fastsætte regler om, at nærmere angivne persongrupper får adgang til de i stk. 1 omhandlede ydelser umiddelbart efter tilflytningen eller efter kortere tids ophold end 6 uger.

Stk. 3. Indenrigsministeren kan efter forhandling med landsstyret fastsætte regler, hvorefter der ydes personer med bopæl i Danmark, i Grønland eller i udlandet, som midlertidigt opholder sig på Færøerne, vederlagsfri behandling på de færøske sygehuse og de i § 13 omhandlede institutioner.

Stk. 4. Når de i stk. 1-2 nævnte personer med samtykke fra det færøske sygehusvæsen behandles på amtskommunale sygehuse i Danmark, herunder de i § 13 nævnte institutioner, afholdes de med behandlingen forbundne udgifter af det færøske sygehusvæsen.

Stk. 5. Når særlige forhold taler herfor, kan indenrigsministeren efter forhandling med landsstyret fastsætte regler om, at visse behandlinger udføres vederlagsfrit uanset patientens bopæl.

Stk. 6. Uanset bestemmelserne i stk. 1-5 kan indenrigsministeren efter forhandling med landsstyret fastsætte regler om, at der i særlige tilfælde opkræves betaling for visse behandlinger og ydelser eller for behandling på visse institutioner.

Stk. 7. For personer, der ikke ifølge reglerne i denne lov har ret til vederlagsfri behandling, fastsættes regler vedrørende betaling af indenrigsministeren efter forhandling med landsstyret.

§ 7. Til personer, der i medfør af § 6 har ret til vederlagsfri behandling, ydes befordring eller befordringsgodtgørelse på Færø-

erne, såfremt deres tilstand har gjort den pågældende befordring nødvendig.

Stk. 2. Indenrigsministeren fastsætter efter forhandling med landsstyret nærmere regler om ydelse af befordring eller befordringsgodtgørelse til patienter, der med samtykke fra det færøske sygehusvæsen skal rejse fra Færøerne til et dansk sygehus.

Stk. 3. Indenrigsministeren fastsætter efter forhandling med landsstyret bestemmelser om, i hvilke tilfælde der i øvrigt ydes befordring eller befordringsgodtgørelse.

§ 8. Befordring, for hvilken der ydes godtgørelse efter § 7, skal ske med det efter forholdene billigste, forsvarlige befordringsmiddel og ydes kun, når befordringsudgiften overstiger en af indenrigsministeren efter forhandling med landsstyret fastsat grænse. Nærmere regler om ydelse af befordring og befordringsgodtgørelse og dækning af andre nødvendige rejseudgifter i forbindelse hermed fastsættes af indenrigsministeren efter forhandling med landsstyret.

§ 9. Udbetaling af befordringsgodtgørelse og løsning af andre befordringsopgaver på Færøerne varetages af det sygehus, hvor patienten behandles, eller med hvis samtykke patienten behandles på et dansk sygehus.

§ 10. Afgørelse truffet af en sygehusbestyrelse om, på hvilke vilkår en person har ret til behandling og befordring eller befordringsgodtgørelse, kan påklages til landsstyret. Klage til landsstyret indgives inden 4 uger efter, at klageren har fået meddelelse om afgørelsen. Landsstyret kan se bort fra overskridelse af klagefristen, når der er særlig grund hertil.

Kapitel IV.

Tilskudsbestemmelser m. v.

§ 11. Der ydes af statskassen et årligt tilskud til hjemmestyret på 50 pct. af sygehusvæsenets samlede nettodriftsudgifter, jfr. §§ 13 og 14 efter fradrag af de i § 17, stk. 3, nævnte tilskud.

Stk. 2. Såfremt det færøske sygehusvæsen får tillagt andre opgaver end dem, der varetages ved lovens ikrafttræden, kan der optages forhandlinger mellem hjemmestyret og rigsmyndighederne om en ændring af stør-

relsen af det statslige tilskud til driften af de færøske sygehuse.

§ 12. Der kan af statskassen ydes lån og tilskud til anlægsudgifterne til det færøske sygehusvæsen.

§ 13. Som tilskudsberettigende sygehusudgifter anses udgifterne ved driften af de under det færøske sygehusvæsen hørende sygehuse, sygehusafdelinger, herunder undersøgelsesambulatorier for lungesygdomme (tuberkulosestationer), rekonvalescenthjem og fødeklinikker (fødehjem). Ved beregning af de i § 11 nævnte nettodriftsudgifter fradrages samtlige driftsindtægter.

Stk. 2. De med indlæggelse på andre sygehuse, herunder sygehuse i Danmark, rekonvalescenthjem og fødeklinikker (fødehjem) forbundne udgifter kan medtages ved opgørelsen af hjemmestyrets tilskudsberettigende udgifter.

Stk. 3. Indenrigsministeren kan godkende, at også andre af hjemmestyret afholdte udgifter medregnes ved opgørelsen af de tilskudsberettigende udgifter.

§ 14. Landsstyret kan drive eller yde tilskud til behandlingsinstitutioner for alkoholskadede. Udgifterne hertil refunderes efter reglerne i § 11.

§ 15. Indenrigsministeren kan efter forhandling med socialministeren fastsætte regler om, at der af staten ydes hjemmestyret hel eller delvis refusion af udgifter til befording og behandling af personer, hvis ret til vederlagsfri behandling i Danmark følger af internationale forpligtelser.

§ 16. Indenrigsministeren fastsætter efter forhandling med landsstyret regler om beregning og udbetaling af de i §§ 11-15 omhandlede tilskud.

Stk. 2. Tvivlsspørgsmål om tilskudsberegning afgøres administrativt endeligt af indenrigsministeren.

Kapitel V.

Overførelse af statshospitalet i Thorshavn til hjemmestyret.

§ 17. Statshospitalet i Thorshavn overføres med virkning fra den 1. januar 1977 til

det færøske hjemmestyre og sammenlægges med landssygehuset.

Stk. 2. Overførelsen sker vederlagsfrit for hjemmestyret.

Stk. 3. Staten yder for perioden 1. januar 1977 til 31. marts 1977 hjemmestyret et tilskud svarende til de nettoudgifter, der er forbundet med driften af statshospitalet i den pågældende periode. Med virkning fra og med finansåret 1977/78 ydes der årligt hjemmestyret et tilskud svarende til de samlede nettoudgifter ved driften af statshospitalet i finansåret 1976/77 reguleret i overensstemmelse med ændringerne i den danske bruttofaktorindkomst.

Stk. 4. Når udbygningen af statshospitalet i Thorshavn med afdelingsbygninger til brug for åndssvage er afsluttet, eller når nye afdelinger tages i brug, kan der optages forhandlinger mellem hjemmestyret og rigsmyndighederne om ændring af de i stk. 3, 2. pkt., nævnte tilskud.

§ 18. De ved statshospitalet i Thorshavn pr. 31. december 1976 tjenestgørende statstjenestemænd tilbydes ansættelse som tjenestemænd under det færøske sygehusvæsen fra 1. januar 1977 at regne med løn- og pensionsvilkår, der svarer til de for de pågældende tjenestemænd på Færøerne under ansættelse i staten gældende.

Stk. 2. Med hensyn til de statstjenestemænd, der ikke måtte ønske at overgå til ansættelse ifølge reglen i stk. 1, og med hensyn til fordeling mellem statskassen og landskassen af den fremtidige pensionsbyrde, anvendes reglerne i lov nr. 328 af 26. juni 1975 om overførelse af statshospitalet i Danmark til amtskommunerne og således, at løn-, pensions- og andre ansættelsesvilkår vil være at behandle efter de for statens tjenestemænd tjenstgørende på Færøerne i øvrigt gældende regler.

Stk. 3. Ansættelse af personale ved statshospitalet sker fra og med 1. januar 1977 efter reglerne for ansættelse ved det færøske sygehusvæsen.

Kapitel VI.

Ikrafttrædelsesbestemmelser m. v.

§ 19. Denne lov træder i kraft den 1. april 1977, bortset fra bestemmelserne i lovens kapitel V (§§ 17 og 18 vedrørende over-

førelse af statshospitalet i Thorshavn til det færøske hjemmestyre), som træder i kraft den 1. januar 1977.

Stk. 2. Ved lovens ikrafttræden den 1. april 1977 ophæves lov nr. 76 af 15. marts 1939 for Færøerne om sygehuse som ændret ved lov nr. 175 af 23. juni 1956.

Stk. 3. Til et tidspunkt, der fastsættes af indenrigsministeren efter forhandling med landsstyret, ophæves:

Lov nr. 147 af 24. april 1963 om opførelse af et statshospital i Thorshavn.

Bemærkninger til lovforslaget.

Almindelige bemærkninger.

De gældende bestemmelser for sygehusvæsenet på Færøerne findes i lov nr. 76 af 15. marts 1939 for Færøerne om sygehuse med de ændringer, der følger af lov nr. 175 af 23. juni 1956. Loven med senere ændringer er optaget som bilag 1 til lovforslaget.

Forarbejderne til loven og den senere ændring heraf samt disses behandling i rigsdagen/folketinget findes således:

Rigsdagstidende 1938-39:		Spalte
Fremsættelsen	tidende	832-35
Lovforslaget	tillæg A	4815-22
1. behandling	tidende	1014
2. behandling	tidende	1123
3. behandling	tidende	1131
Folketingstidende 1955-56:		
Fremsættelsen	tidende	4748
Lovforslaget	tillæg A	2171-72
1. behandling	tidende	4948
2. behandling	tidende	4979
3. behandling	tidende	5053

Lovforslaget er motiveret af det færøske hjemmestyres ønske om at tilpasse sygehuslovgivningen til det eksisterende moderne færøske sygehusvæsen.

Sygehusvæsenet på Færøerne varetages i henhold til lov nr. 137 af 23. marts 1948 om Færøernes hjemmestyre som et fællesanliggende. Staten dækker 50 pct. af udgifterne ved driften af det færøske sygehusvæsen. Sygehuse ledet af 3 bestyrelser, bestående af tre medlemmer, valgt af Færøernes lagting og to medlemmer, valgt af indenrigsministeren. Den daglige administration forestås af en sygehusdirektør, der er ansat af sygehusbestyrelserne.

Lovforslagets hovedindhold.

Ved lovforslaget gennemføres en mere indgående lovmæssig regulering af sygehusvæsenet og sygehusvæsenets ydelser end efter den hidtil gældende meget kortfattede lov for området.

Medens de hidtil eksisterende bestyrelser for

hvert af de 3 sygehuse på Færøerne bevares i lovforslaget dog med ændring i sammensætning og beføjelser, er der som noget nyt foreslået oprettet et planlægningsudvalg, som skal forestå udbygningen m. v. af det samlede sygehusvæsen på Færøerne.

Endvidere søges de almindelige statstilskud til driften af det færøske sygehusvæsen på 50 pct. gjort lovbunden. Tilskuddet er hidtil for ét år ad gangen blevet bevilget af folketingets finansudvalg efter ansøgning fra indenrigsministeriet.

Herudover foreslås adgangen til behandling på færøske sygehuse m. v. og befordring eller befordringsgodtgørelse til og fra sygehuse bragt i overensstemmelse med de gældende danske regler, dvs. principielt vederlagsfri og dette uanset de færøske sygekasser, som hidtil har afholdt visse mindre udgifter til det færøske sygehusvæsen, endnu ikke er nedlagt.

Endelig er der i lovforslaget — kapitel V — optaget bestemmelser om en overførelse af statshospitalet i Thorshavn til det færøske hjemmestyre pr. 1. januar 1977. Ved lov nr. 328 af 26. juni 1975 om statshospitalernes overførelse til amtskommunerne blev det besluttet at overføre landets øvrige hospitaler for sindslidende m. v. til de respektive amtskommuner med virkning fra den 1. april 1976. Overførelsen af statshospitalet i Thorshavn er en naturlig følge heraf og vil på samme måde danne grundlag for den integration af det psykiatriske hospitalsvæsen i det almindelige (somatiske) sygehusvæsen, som har været det principielle mål med overførelsen af de øvrige statshospitaler.

Forarbejderne til loven om statshospitalernes overførelse til amtskommunerne findes i folketings-tidende 1974-75 således:

		Spalte
Fremsættelsen	tidende	2015
Lovforslaget	tillæg A	3233
1. behandling	tidende	3968
Udvalgsbetænkning	tillæg B	637
2. behandling	tidende	6249
3. behandling	tidende	6439

Lovforslagets forberedelse m. v.

Lovforslaget er udarbejdet på grundlag af en betænkning om ny lov for Færøerne om sygehusvæsenet, som i december 1974 er afgivet af et af bestyrelserne for landsygehuset samt Klaksvig og Súdrø sygehuse den 19. juli 1972 nedsat udvalg. Betænkningens bemærkninger til det heri indeholdte udkast til ny lov for Færøerne om sygehusvæsenet er i vidt omfang medtaget i bemærkningerne til nærværende lovforslag. Betænkningen indeholder endvidere et udkast til det reglement for det færøske sygehusvæsen, som landsstyret i henhold til forslagets § 3, stk. 2, skal udfærdige for sygehusvæsenets nærmere administration.

Landsstyret fremsendte i februar 1976 et i forhold til betænkningens forslag på enkelte punkter revideret forslag til en ny lov for Færøerne om sygehusvæsenet, idet landsstyret udbad sig indenrigsministeriets bemærkninger til de omhandlede ændringer samt oplyste, at lovforslaget samtidig var forelagt lagtinget til beslutning.

Det bemærkes, at lovforslag, som udelukkende vedrører Færøerne ifølge hjemmestyrelseslovens § 7 skal forelægges det færøske hjemmestyre „til betænkning“, forinden de fremsættes i folketinget (rigsdagen).

Lovforslaget har herefter været forelagt statsministeriet, socialministeriet, socialstyrelsen, sikringsstyrelsen, finansministeriet — specielt lønnings- og pensionsdepartementet — samt justitsministeriets lovkontor og sundhedsstyrelsen til udtalelse. Resultat heraf medførte en anmodning til Færøernes landsstyre om at foretage et antal overvejende reaktionelle og præciserende ændringer af det fremsatte lovforslag.

Rigsombudsmanden på Færøerne har herefter med skrivelse af 30. april 1976 fremsendt et af Færøernes lagting under den 9. april 1976 godkendt forslag til ny sygehuslov for Færøerne tillige med en anmodning fra lagtinget om, at forslaget forelægges rigsmyndighederne til gennemførelse. — På grund af det sene tidspunkt på folketingssamlingen kunne lagtingets lovforslag imidlertid ikke forelægges folketinget til vedtagelse i samlingen 1975-76.

Da lagtingets lovforslag dels forudsatte, at statshospitalet i Thorshavn overførtes til hjemmestyret pr. 1. april 1976, dels indeholdte enkelte nye bestemmelser om sygehusvæsenets bestyrelse og om lægevirksomheden på de enkelte sygehuse har indenrigsministeriet herefter ført yderligere forhandlinger med Færøernes landsstyre om en udsættelse af overførelsestidspunktet samt om forståelsen af de nævnte nye bestemmelser.

På et møde i indenrigsministeriet den 20. september 1976 mellem indenrigsministeren og Færøernes lagmand samt rigsombudsmanden blev der opnået enighed om at fremsætte det af lagtinget i april 1976 vedtagne lovforslag, men således at der i lovforslagets bestemmelser vedrørende statshospitalet foretages de ændringer, som følger af, at overførelsestidspunktet udskydes til den 1. januar 1977.

Finansielle og administrative konsekvenser m. v.

1) Efter lovforslaget gøres det almindelige statstilskud til driften af det færøske sygehusvæsen på 50 pct. *lovbunden*, således at der for fremtiden ikke skal indgives årlig ansøgning til finansudvalget om ydelse af det pågældende tilskud.

Den væsentligste del af udgifterne til det færøske sygehusvæsen har hidtil været dækket af landskassen og statskassen. Herudover har Færøernes sygekasser i medfør af lov nr. 573 af 19. december 1969 for Færøerne om den offentlige sygeforsikring med senere ændringer (bl. a. §§ 12, 17 og 22) ydet en mindre betaling til sygehusvæsenet for indlagte patienter, som for tiden udgør 6 kr. pr. dag og afholdt visse udgifter i forbindelse med befordring og befordringsgodtgørelse til patienters indlæggelse m. v. på sygehuse.

Som et led i lovforslaget forudsættes det dels, at reglerne i loven om offentlige sygeforsikring på Færøerne om *sygekassernes tilskud til sygehusvæsenet ophæves*, dels at reglerne om sygekassens ydelse af befordring og befordringsgodtgørelse for sygehuspatienter ophæves og således at sygehusvæsenet fremtidig afholder disse udgifter.

Socialministeriet vil i forbindelse med en anden ændring af den færøske sygeforsikringslov (§ 20 vedrørende begravelseshjælp) i efteråret 1976 stille forslag om de ændringer i loven, som de ovenfor omhandlede ændringer vedrørende sygekassernes tilskud til sygehusvæsenet og befordring gør nødvendige.

Der sker ikke herudover ændringer i omfanget af statens tilskud til det færøske sygehusvæsen. De statslige merudgifter, som følger af de ovenfor nævnte ændringer vedrørende sygekassernes ydelse, vil herefter på grundlag af regnskabstal for 1975 kunne opgøres således:

Den samlede merudgift til drift af det færøske sygehusvæsen som følge af, at sygekassernes andel bortfalder. 1.500.000 kr.
Udgiften for sygehusvæsenet ved overtagelse af udgifterne til befordring og

befordringsgodtgørelse til sygehuspa-	ca.
tienter	500.000 kr.
Samlede merudgifter for sygehusvæse-	
net i alt	2.000.000 kr.

Da statskassen ifølge lovforslaget skal yde tilskud til det færøske sygehusvæsen på 50 pct. af udgifterne, vil den umiddelbare merudgift for statskassen til sygehusvæsenet således udgøre ca. 1,0 mill. kr.

Som følge af, at sygekassernes udgifter til de nævnte ydelser bortfalder, vil statskassen opnå en besparelse på tilskuddene til de færøske sygekasser, som ydes i henhold til § 27 i lov for Færøerne om den offentlige sygeforsikring. Denne besparelse er opgjort til ca. 550.000 kr. Den samlede årlige netto-merudgift for staten udgør således ca. 450.000 kr. (regnskabstal fra 1975).

De samlede nettoudgifter ved driften af de almindelige færøske sygehuse er i 1975-76 opgjort til 45,3 mill. kr. incl. statens tilskud, som udgør halvdelen heraf. Tilskuddet afholdes over konto § 13.6.06.52.01. Driften af de færøske sygehuse, L 76 1939.

2) Det er med forbehold for lovforslagets vedtagelse aftalt med det færøske hjemmestyre, at der til *kompensation for hjemmestyrets overtagelse af statshospitalet i Thorshavn* ydes hjemmestyret et årligt tilskud, som i princippet svarer til den udgift, staten ellers skulle have afholdt ved driften af statshospitalet. Der bliver således ikke her tale om statslige mer- eller mindreudgifter.

Tilskuddet til hjemmestyret, der i lighed med overførelsen af de øvrige statshospitaler i riget til amtskommunerne bygger på det såkaldte totalbalanceprincip, beregnes således, at der årligt, første gang i finansåret 1977-78, ydes hjemmestyret et tilskud svarende til de i finansåret 1976-77 forbundne nettoudgifter ved driften af hospitalet reguleret for hvert år med udviklingen i den danske bruttofaktordkomst. Bruttofaktorindkomstreguleringen vil i øvrigt finde sted efter samme principper, som for de generelle tilskud, der ydes amtskommuner og kommuner.

Da indenrigsministeriet bl. a. af hensyn til den forestående nedlæggelse af direktoratet for statshospitalerne har fundet det ønskeligt, at statshospitalet overføres pr. 1. januar 1977, skal der endvidere ydes hjemmestyret et tilskud til dækning af udgifterne ved driften af statshospitalet i perioden 1. januar 1977 til 31. marts 1977. Her ydes driftstilskuddet svarende til de udgifter, hjemmestyret vil få med driften af statshospitalet i den pågældende periode. Der kan dog her ikke medtages udgifter som følge af aktivitetsudvidelser, der ikke har været

forudsat ved budgetteringen til finansloven for 1976-77.

Det kan oplyses, at de samlede udgifter ved hospitalets drift — excl. udgifterne vedrørende afdelingerne for åndssvage patienter, som afholdes af socialstyrelsen — for 1976-77 er anslået til 15,0 mill. kr. (1977-78: 15,96 mill. kr.), hvori fragår indtægter på 4,6 mill. kr., som indbefatter refusion fra Færøernes hjemmestyre for afholdte udgifter til forskellige fælles faciliteter for landssygehuset og statshospitalet.

Såfremt lovforslaget vedtages, vil der på ændringsforslag til finanslovsforslaget for 1977-78 blive søgt oprettet en særlig konto til afholdelse af det faste tilskud til driften af statshospitalet i Thorshavn, som ydes hjemmestyret i medfør af lovforslagets § 17, stk. 3, med virkning fra finansåret 1977-78. Kontoen vil blive søgt oprettet som § 13.6.06.51.08. Sundhedsvæsenet på Færøerne, Tilskud, Udligningstilskud til Færøernes hjemmestyre, L . . . , § 17, stk. 3. Samtidig vil den på forslag til finanslov for finansåret 1977-78 på konto 7.03, Statshospitalet i Thorshavn, optagne bevilling på 15.9600.000 kr. til drift af statshospitalet i det pågældende år blive søgt nedlagt.

Statens tilskud til drift af statshospitalet i perioden 1. januar—31. marts 1977 vil blive søgt bevilget på tilsvarende måde over forslag til tillægsbevillingslov 1976-77.

3) Direktoratet for Statshospitalerne har igennem flere år haft planer om at foretage en *tilbygning til statshospitalet i Thorshavn* bestående af 2 afdelingsbygninger for *åndssvage*. Da Færøernes hjemmestyre meget ønskede denne tilbygning udført, eventuelt således at der blev ydet hjemmestyret et tilskud svarende til de anlægsudgifter, der ville være forbundet med en sådan tilbygning, blev det aftalt, at der i lagtingets forslag til ny lov om sygehusvæsenet på Færøerne — under forbehold om lovforslagets vedtagelse — kunne medtages en bestemmelse (§ 17, stk. 2), hvorefter den igangsvarende (projekterede) udbygning af statshospitalet i Thorshavn fuldføres med et særligt tilskud fra statskassen.

Da forslaget om en ny færøsk sygehuslov ikke blev forelagt folketinget i samlingen 1975-76, og da hjemmestyret samtidig ønskede denne udbygning foretaget snarest, ansøgte indenrigsministeriet folketingets finansudvalg om, at der blev ydet Færøernes hjemmestyre et anlægstilskud på 13,2 mill. kr. svarende til den samlede anlægsudgift for det pågældende projekt opgjort pr. 1. april 1975, og således at Færøernes landsstyre overtog det for udbygningen udarbejdede projekt samt den fremtidige

bygherrefunktion. Dette har finansudvalget herefter givet sin tilslutning til, jfr. aktstykke nr. 531 af 30. juni 1976, og de pågældende bestemmelser herom er derfor udgået af lovforslaget.

Udbygningen af statshospitalet vil blive forbedret åndssvage patienter. Det bemærkes i denne forbindelse, at socialministeriet i det pågældende aktstykke har opgjort udgiften ved driften af de to afdelinger for åndssvage til ca. 3,6 mill. kr. årligt i april 1976-pris- og lønniveau.

4) I det omfang det færøske sygehusvæsen ikke har set sig i stand til at behandle færøske patienter, er patienter blevet sendt til behandling på forskellige institutioner i den øvrige del af riget. Disse patienter er overvejende blevet sendt til behandling på Rigshospitalet, hvor Færøerne hidtil har fået patienter behandlet vederlagsfrit. På tilsvarende måde har færøske patienter været behandlet uden udgift for det færøske sygehusvæsen på andre statslige sygehuse eller statsbetalte sygehusafdelinger. Færøske patienter indlagt på statslige sygehuse m. v. har således ikke været omfattet af den benyttelsesafgift, som indenrigsministeriet med virkning fra den 1. april 1975 har opkrævet hos sygehuskommunerne i den øvrige del af riget i medfør af den danske sygehuslovs § 10, stk. 3 og 4.

I tilfælde, hvor færøske patienter med samtykke fra det færøske sygehusvæsen indlægges på kommunale eller private sygehuse, må det færøske sygehusvæsen afholde de med behandlingen forbundne udgifter.

Overførelsen af den psykiatriske sygehusbehandling til det færøske hjemmestyre vil medføre, at det færøske sygehusvæsen fra den 1. januar 1977 må afholde de udgifter, der vil være forbundet med indlæggelse efter samme dato af færøske psykiatriske patienter på kommunale og private sygehuse i Danmark, ligesom det efter hospitalets overførelse vil påhvile hjemmestyret — i lighed med amtskommunerne m. v. — at modtage retspsykiatriske patienter til observation og behandling uden betaling samt at afholde udgifter i forbindelse med sådanne patienters ophold på danske psykiatriske sygehuse som en almindelig sygehusudgift. Tilsvarende bestemmelser er indeholdt i loven om statshospitalernes overførelse til amtskommunerne.

Der henvises endvidere til den af indenrigsministeriet udstedte bekendtgørelse nr. 184 af 31. marts 1976 om amtskommunernes indbyrdes betalingsforpligtelser i forbindelse med varetagelsen af retspsykiatriske opgaver.

Lovforslaget medfører ikke *administrative konsekvenser* for staten bortset fra, at med overførelsen af

statshospitalet i Thorshavn fra den 1. januar 1977 at regne, vil den planlagte nedlæggelse af direktoratet for statshospitalerne kunne finde sted med udgangen af marts måned 1977 som planlagt.

I det omfang statstjenestemænd ved statshospitalet i Thorshavn i medfør af bestemmelsen i lovforslagets § 18, stk. 2, måtte vælge at opretholde deres ansættelsesforhold til staten, vil den fortsatte administration af dette personales forhold dog medføre et vist merarbejde for indenrigsministeriets departement.

Det bemærkes endeligt, at med indførelsen af den lovboundne refusion af statens tilskud til det færøske sygehusvæsen, vil det ikke længere være nødvendigt årligt at forelægge ydelsen af dette statstilskud for finansudvalget.

Nærmere om det færøske sygehusvæsen og overførelse af statshospitalet i Thorshavn.

De almindelige færøske sygehuse består i dag af landsygehuset i Thorshavn, som er opført med tilskud fra statskassen, med 214 normerede sengepladser samt to mindre sygehuse i Klaksvig og på Súderø med tilsammen 84 normerede sengepladser. Det færøske sygehusvæsen har med disse sygehuse en passende standard med flere specialafdelinger fortrinsvis på landsygehuset i Thorshavn.

Statshospitalet i Thorshavn, der er opført af staten og taget i brug i 1969, havde i 1975-76 111 normerede sengepladser, hvoraf 80 pladser anvendes til psykiatriske patienter og 31 pladser til åndssvage patienter.

I forbindelse med overførelsen af statshospitalet til Færøernes hjemmestyre tilbydes der det ved statshospitalet den 31. december 1976 ansatte personale ansættelse under det færøske sygehusvæsen med virkning fra den 1. januar 1977 i overensstemmelse med de principper, der er fastsat for den tilsvarende overførelse af personalet ved statshospitalerne i det øvrige land. Der gives således også de ved statshospitalet i Thorshavn ansatte tjenestemænd mulighed for at opretholde deres ansættelsesforhold til staten efter overførelsen af hospitalet. Ved at åbne mulighed herfor sikres staten imod krav på ventepenge, rådighedsløn eller pension fra de pågældende tjenestemænd. Der var pr. 1. april 1976 ansat i alt 162 personer på statshospitalet i Thorshavn, hvoraf 56 var statstjenestemænd. — Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til lovforslagets enkelte bestemmelser.

På grund af den meget forskellige affattelse af bestemmelserne i nærværende forslag til ny færøsk sygehuslov og bestemmelserne i den gældende færø-

ske sygehuslov fra 1939 med senere ændringer, er det ikke fundet formålstjenligt at foretage parallelopstilling af bestemmelserne i de to love.

Af samme årsag er der heller ikke foretaget parallelopstilling af forslagens bestemmelser og bestemmelserne i den gældende danske sygehuslov, lov nr. 324 af 19. juni 1974 om sygehusvæsenet med senere ændringer.

Begge de nævnte love med senere ændringer er derimod optaget som separate bilag til lovforslaget.

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser.

Til § 1.

Uanset sygehusvæsenet på Færøerne betegnes som et fællesanliggende, jfr. hjemmestyreloven, fastslås der med denne bestemmelse, at det er hjemmestyret — lagting, landsstyre m. v. — der alene administrerer sygehusvæsenet.

Til § 2.

Ad stk. 1. Bestemmelsen svarer til den gældende færøske sygehuslov, § 6, med den ændring, at indenrigsministeriet kun skal udpege ét medlem til hver bestyrelse mod tidligere to, og at Færøernes landsstyre nu skal udpege et medlem.

Indenrigsministeriet har som medlemmer til de nuværende bestyrelser udpeget rigsombudsmanden og landslægen på Færøerne. Rigsombudsmanden er samtidig valgt til formand for hver af de 3 bestyrelser.

Det bemærkes, at der oprindeligt var stillet forslag om kun at oprette én bestyrelse for hele det færøske sygehusvæsen. Lagtinget har imidlertid ud fra hensynet til den lokale befolknings ønsker fundet det rigtigst at opretholde 3 bestyrelser.

Lagtinget har i øvrigt tiltrådt, at den daglige administration af det samlede sygehusvæsen samles under en sygehusdirektør, der tillige skal være sekretær for de 3 sygehusbestyrelser.

Det følger direkte af bestemmelsen i lovforslagets § 17, stk. 1, at statshospitalet i Thorshavn efter overførelsen pr. 1. januar 1977 skal sammenlægges med landssygehuset. Herved henlægges statshospitalet også fra den nævnte dato under sygehusbestyrelsen for landssygehuset.

Ad stk. 2. Bestemmelsen, der er ny, tager sigte på i lighed med anden nyere lovgivning vedrørende offentlige udvalg m. v. at forhindre, at bestyrelsesmedlemmer bliver inhabile som følge af, at de er ansatte i den tjenestegren, de pågældende udvalg skal bestyre.

Ad stk. 4. Bestemmelsen om afholdelse af fællesmøder for bestyrelserne må ses på baggrund af, at bestyrelsen af sygehusvæsenet er opdelt på 3 separate bestyrelser. Fællesmøderne har en ren koordinerende og orienterende funktion og er ikke tillagt særlig kompetence.

Ad stk. 5. Bestemmelsen om nedsættelsen af et fælles planlægningsudvalg er ny. Udvalget består bl. a. af 3 af lagtinget udpegede medlemmer, som hver for sig samtidig skal være lagtingsudpegede medlemmer til hver af de enkelte sygehusbestyrelser. Herved sikres koordination af arbejdet i de enkelte sygehuses bestyrelser og i planlægningsudvalget.

Det bemærkes, at de nærmere regler om planlægningsudvalgets virksomhed skal fastlægges i det af landsstyret i henhold til lovforslagets § 3, stk. 2, udfærdigede reglement for det færøske sygehusvæsen. Ifølge landsstyreets udkast til dette reglement, skal planlægningsudvalget afholde møde, når forholdene kræver det dog mindst 2 gange årligt. Udvalget skal følge udviklingen inden for sygehusvæsenet i nabolandene og udarbejde og tilsende sygehusbestyrelserne og landsstyret en plan for udbygningen af sygehusvæsenet samt revisioner af denne plan. Udvalget kan indkalde rådgivere i det omfang, det findes nødvendigt for planens og revisionens udfærdigelse.

Til § 3.

Det færøske sygehusvæsen har hidtil ikke været administreret som et samlet og selvstændigt område. Ifølge den nuværende ordning ansættes sygehusdirektøren af de enkelte sygehuses bestyrelser. Sygehusdirektøren foreslås nu ansat af Færøernes landsstyre. Lagtinget har i tilslutning til vedtagelsen af nærværende lovforslag tiltrådt, at den nævnte direktørstilling oprettes og besættes.

Ifølge stk. 2 foreslås, at landsstyret selv udfærdiger reglement for det færøske sygehusvæsen, hvor indenrigsministeriet tidligere skulle godkende dette reglement.

Til § 4.

Bestemmelsen svarer til bestemmelsen i § 7 i den gældende færøske sygehuslov.

Til § 5.

Bestemmelsen vedrører lægevirksomheden på de enkelte sygehuse, blev medtaget i lovforslaget af lagtinget ved den endelige behandling af forslaget i april måned 1976. Indenrigsministeriet og Færøernes landsstyre har siden drøftet den nærmere fortolkning af bestemmelsen.

F. t. l. vedr. sygehusvæsenet på Færøerne.

Ad stk. 1. Når der i bestemmelsen er medtaget regler om, at sygehusenes overlæger har såvel ret som pligt til at yde bistand til hinanden, er dette sket for at understrege, at det færøske sygehusvæsen — uanset dette er styret af 3 forskellige bestyrelser — skal indgå i et nært samarbejde. De nærmere regler herfor skal fastsættes af landsstyret. Den nævnte gensidige bistand vil typisk bestå i at modtage patienter fra andre sygehuse til behandling.

Med bestemmelsen om, at sygehusenes overlæger har ret til at sende patienter til behandling på sygehuse i Danmark, tages der alene sigte på, at overlægerne ikke skal visitere patienterne over et centralt organ på Færøerne. Der er derimod ikke med bestemmelsen pålagt andre danske sygehuse i riget en pligt til at modtage sådanne patienter, ligesom det færøske sygehusvæsen selv må afholde de med behandlingen af færøske patienter på danske sygehuse forbundne udgifter, hvor sådanne udgifter afkræves, jfr. også lovforslagets § 6, stk. 4.

Ad stk. 2. Det færøske sygehusvæsen består om anført af 3 sygehuse. Landssygehuset har foruden en medicinsk og en kirurgisk afdeling tillige en fødeafdeling, en røntgenafdeling, en fysiurgisk afdeling, en afdeling for intensiv-terapi samt en næse-, øre- og halsklinik. Sygehusene i Klaksvig og på Súdør har derimod kun en blandet medicinsk/kirurgisk afdeling hver.

Det har af forskellige grunde været vanskeligt at få lægepersonale til de færøske sygehuse, og navnlig til de små sygehuse. Ved hver af de 2 små sygehuse er der normeret 2 overlægestillinger. Stillingerne ved sygehuset på Súdør er for tiden ubesatte. Bestemmelsen om at der ved hvert sygehus ansættes mindst en medicinsk og en kirurgisk overlæge, må derfor tages med det selvfølgelige forbehold, at der ikke kan ansættes en overlæge, når der ikke er kvalificerede ansøgere til en sådan stilling.

Ad stk. 3. Uanset de enkelte sygehusbestyrelser efter bestemmelsen er tillagt kompetence til at oprette yderligere specialafdelinger på sygehusene — såfremt en overlæge er villig til at overtage ledelsen af en sådan afdeling — så vil oprettelsen heraf kun være mulig, såfremt landsstyret og/eller lagtinget bevilger de hermed forbundne udgifter til lønninger og andre udgifter til drift af specialafdelingen.

Det forudsættes endvidere, at det i medfør af forslaget § 2, stk. 5, nedsatte planlægningsudvalg har haft spørgsmål om oprettelsen af eventuelle specialafdelinger forelagt, hvorved det bl. a. vil kunne godtgøres, om betjeningen af den lokale befolkning gør det nødvendigt at oprette en sådan specialafde-

ling set i sammenhæng med behandlingsmulighederne i det samlede færøske sygehusvæsen.

Til kapitel III: Berettigede personer og ydelseernes omfang.

Disse bestemmelser, som vedrører, hvem der er berettiget til den vederlagsfrie sygehusbehandling og befordring eller befordringsgodtgørelse på Færøerne, svarer i princippet til bestemmelserne i den danske sygehuslovs §§ 5-8 med de afvigelser, der følger dels af, at Færøerne i sig selv udgør et sammenhængende sygehusområde, dels af de særlige færøske forhold i øvrigt, navnlig de geografiske forhold.

Det bemærkes, at det efter flere af bestemmelserne er overladt til indenrigsministeren efter forhandling med landsstyret at fastsætte nærmere regler til regulering af forskellige sygehusemæssige ydelses- og befordrings spørgsmål.

For den danske sygehuslovs vedkommende er disse regler indeholdt i indenrigsministeriets bekendtgørelse nr. 60 af 6. marts 1975 om adgang til ydelse efter lov om sygehusvæsenet og lov om svangerskabshygien og fødselshjælp samt i ministeriets cirkulære nr. 166 af 28. juni 1974 om ydelse af befordring eller befordringsgodtgørelse i henhold til lov om sygehusvæsenet og lov om svangerskabshygien og fødselshjælp.

Indenrigsministeriet vil ved udarbejdelsen af de tilsvarende regler efter den færøske sygehuslov i videst muligt omfang følge de nævnte danske regler men med de afvigelser, som de nævnte særlige færøske forhold giver anledning til.

Til § 6.

Ad stk. 1. Bestemmelsen svarer til den danske sygehuslovs § 5, stk. 1.

Ad stk. 2. Bestemmelsen svarer til den danske sygehuslovs § 5, stk. 2.

Ad stk. 3. Bestemmelsen svarer til den danske sygehuslovs § 5, stk. 3.

Ad stk. 4. Bestemmelsen svarer til den praksis, der hidtil har været gældende for behandling af færøske patienter i Danmark. Det er således ikke hidtil blevet pålagt Færøerne at afholde udgifter i forbindelse med behandlingen af færøske patienter på statens sygehuse eller statsbetalte sygehusafdelinger (f. eks. Rigshospitalet, Finsensinstituttet, de af Samfundet og Hjemmet for Vanføre drevne ortopædiske hospitaler og afdelinger og de amtskommunale neurokirurgiske- og neuromedicinske afdelinger samt radiumstationer).

Bestemmelsen tager kun sigte på at regulere forholdet til det nævnte amtskommunale og private sygehuse.

Det bemærkes, at udgifter ved behandling af færøske patienter i den øvrige del af riget som andre sygehusudgifter vil være refusionsberettigende, jfr. bestemmelsen i § 13, stk. 2, i lovforslaget.

Ad stk. 5. Bestemmelsen, der svarer til § 5, stk. 6, i den danske sygehuslov, tilsigter at gøre det muligt i særlige tilfælde at bestemme, at visse behandlinger også skal kunne ydes vederlagsfrit på et sygehus på Færøerne uanset om patienten bor her, i det øvrige land eller i udlandet. Der tænkes herved på, at der kan opstå behov for, at en række behandlinger bør ydes uafhængigt af patientens bopæl, således som det hidtil i vidt omfang har været praksis, f. eks. ved undersøgelse på ambulatorier for lungesygdomme (tuberkulosestationer) eller behandling og undersøgelse for veneriske og epidemiske sygdomme.

Ad stk. 6. Bestemmelsen, der svarer til § 5, stk. 7, i den danske sygehuslov, tager sigte på at kunne fastsætte begrænsninger i omfanget af sygehusvæsenets almindelige ydelser i forhold til, hvad der skønnes rimeligt, at der udredes af patienten selv eller kan udredes af andre offentlige myndigheder, som led i en social forsikringsordning eller på anden måde. Ifølge de gældende takstregulativer samt den ovenfor nævnte bekendtgørelse vedrørende sygehusvæsenets ydelser, er f. eks. ekstra vagter eller enstueophold efter patientens egen begæring undergivet særlig betaling, ligesom der for visse hjælpemidler, der af sygehuset medgives patienten efter udskrivningen, betales efter regning.

Ad stk. 7. Bestemmelsen, der svarer til § 10, stk. 2, i den danske sygehuslov, åbner mulighed for at fastsætte regler om, at personer, som ikke har ret til vederlagsfri sygehusbehandling på Færøerne — f. eks. udenlandske turister, der ønsker behandling for ikke-akutte sygdomme, eller personer, som er rejst til Færøerne med den hensigt at opnå sygehusbehandling — kan undergives behandling mod betaling herfor. For sygehuse i den øvrige del af riget er det fastsat, at patienter i disse tilfælde betaler 150 kr. pr. dag for indlæggelse og 75 kr. for ambulante behandlinger.

Til § 7.

Bestemmelsen svarer i princippet til bestemmelserne om befording i § 6 i den danske sygehuslov. Forslagets bestemmelse er dog affattet mere enkelt end den tilsvarende danske bestemmelse.

Ad stk. 1. I Danmark kan vederlagsfri befording som hovedregel kun ske med ambulance eller

særligt sygekøretøj, såfremt patientens tilstand gør dette nødvendigt, jfr. § 6, stk. 1, i den danske sygehuslov. Efter forslaget stilles der ikke krav om, at befording på Færøerne skal ske med ambulance eller særligt køretøj.

På grund af de særlige geografiske forhold på Færøerne — et ø-samfund med bjerglandskab og relativ besværlig vejtransport — set i sammenhæng med de meget få ambulance- og sygetransportmidler, som findes på øerne (3 ambulancer, 2 hospitalsbåde og evt. 1 helikopter fra inspektionsskibet) vil det ofte navnlig ved akutte sygdomstilfælde være både nødvendigt og praktisk, at den syge straks transporteres til sygehuset med det transportmiddel, som på stedet findes umiddelbart bedst egnet til patientens tilstand.

I sådanne tilfælde vil det være rimeligt og ofte billigere at udbetale en beforderingsgodtgørelse til den pågældende. Befordring skal dog altid ske med det efter forholdene billigste, forsvarlige beforderingsmiddel, jfr. lovforslagets § 8.

Ad stk. 2. Da det færøske sygehusvæsen, som kun dækker en befolkning på ca. 40.000 indbyggere, ikke i alle henseender har den specialiseringsgrad, som det samlede sygehusvæsen i den øvrige del af riget kan tilbyde, har der og vil der fortsat være behov for at sende patienter til behandling på sygehuse i Danmark. Sådant behandling har overvejende fundet sted på Rigshospitalet, hvor færingerne indtil videre ikke har skullet betale for behandlingen.

Det kan oplyses, at antallet af refusionsberettigede sygedage ved det færøske sygehusvæsen i 1975-76 udgjorde ca. 93.000, og at der i samme år blev behandlet færøske patienter på Rigshospitalet svarende til et samlet sygedagstal på ca. 4.900.

Udgiften til befording mellem Færøerne og Danmark af sygehuspatienter, som indlægges på dansk sygehus, har tidligere været afholdt som en sygekassendgift, af hvilken staten i medfør af § 27 i lov for Færøerne om den offentlige sygeforsikring har afholdt 50 pct. Efter at behandling på Rigshospitalet fra 1. april 1973 er blevet vederlagsfri, har de færøske sygekasser imidlertid ikke mere hjemmel i sygeforsikringsloven til at yde befording til og fra Rigshospitalet. Sygekassernes udgift til befording af patienter mellem Færøerne og andre sygehuse i Danmark androg i 1975 133.031 kr., medens befording til og fra sygehus på Færøerne androg 334.206 kr.

Beforderingsudgifterne medtages fra sygehuslovens ikrafttræden som en refusionsberettigende udgift, jfr. lovforslagets § 13, stk. 2. Da statsrefusionssatsen er den samme for begge områder, vil overførslen af beforderingsudgiften til sygehusområdet set undet

ét, og som tidligere anført, ikke medføre nogen merudgift for staten.

Ad stk. 3. Efter denne bestemmelse kan indenrigsministeren efter forhandling med landsstyret fastsætte, i hvilket omfang der i øvrigt ydes befordring eller befordringsgodtgørelse.

Til § 8.

Bestemmelsen, der svarer til § 7 i den danske sygehuslov, fastsætter vilkårene for ydelse af befordringsgodtgørelse. Bestemmelsen svarer endvidere i princippet til de tilsvarende regler vedrørende befordring til alment praktiserende læger m. fl. i sygesikringslovens § 18, stk. 1, og i § 22, stk. 3, i loven om offentlig sygeforsikring på Færøerne.

Adgangen til ydelse af befordringsgodtgørelse er efter den danske sygehuslov begrænset dels til kun at omfatte udgifter til befordring til og fra behandling, som overstiger 10 kr. — dog med dispensationsadgang efter sociale kriterier — dels kun når afstanden til vedkommende institution overstiger 30 km. Der henvises til punkt 5 og 15 i det nævnte cirkulære vedrørende sygehusvæsenets ydelser. Der er herudover foretaget andre begrænsninger i adgangen til befordring, f. eks. for så vidt angår visse ambulante efterbehandling m. v.

Indenrigsministeriet vil ved udarbejdelsen af de nævnte nærmere regler om adgangen til ydelse af befordring og befordringsgodtgørelse i forbindelse med sygehusbehandling på Færøerne søge i princippet at følge de tilsvarende danske bestemmelser.

Til § 9.

Bestemmelsen fastslår, at det enkelte sygehus på Færøerne selv kan foretage udbetaling af befordringsgodtgørelse. — Udbetalingen af befordringsgodtgørelse vil således ikke kun kunne ske fra landsstyrets administration i Thorshavn. Bestemmelsen vedrører kun, hvorledes befordringsgodtgørelse kan udbetales og ikke hvem der afholder udgiften, hvorfor det danske sygehus, der måtte betale hjemtransport til Færøerne for en herfra til behandling henvist patient, kan kræve denne befordringsudgift betalt af det færøske sygehusvæsen.

Til § 10.

I den danske sygehuslov § 9, stk. 2 og 3, er der med virkning fra den 1. oktober 1975 indført adgang til at påklage sygehusudvalgenes og socialudvalgenes beslutninger om vilkårne for ydelsen af behandling og befordring inden for sygehusvæsenet til den sociale ankestyrelse.

Da hjemmestyret er eneansvarlig for administra-

tionen af sygehusvæsenet på Færøerne, og da det i øvrigt er fundet upraktisk at lade den sociale ankestyrelse indgå som ankemyndighed for de beslutninger, de færøske sygehusbestyrelser træffer om vilkårene for adgang til ydelser under sygehusvæsenet, er denne ankebeføjelse i stedet tillagt landsstyret.

Til § 11.

Med bestemmelsen gøres statens tilskud til driften af det færøske sygehusvæsen lovbunden. Staten yder som hidtil 50 pct. af hjemmestyrets nettoudgifter ved driften af det færøske sygehusvæsen. Dette tilskud er som anført hidtil blevet ydet hjemmestyret ved årlige ansøgninger til folketingets finansudvalg.

Bestemmelsen afløser bestemmelserne i den gældende færøske sygehuslovs §§ 3-5, § 8 og § 9, stk. 2 og 3.

Bestemmelsen i stk. 2 om, at der efter forhandling med hjemmestyret kan ske en ændring i fastsættelsen af de statslige tilskud til det færøske sygehusvæsen, tager sigte på med bevillingsmyndighedernes tilslutning evt. at ændre refusionsordningen i forbindelse med, at andre områder, f. eks. åndssvageforsorgen, senere måtte blive henlagt til sygehusvæsenet på Færøerne.

Til § 12.

Staten har i forbindelse med bl. a. opførelsen af landssygehuset i Thorshavn ydet hjemmestyret lån og tilskud til anlægsudgifterne. Dette er sket med bevillingsmyndighedernes særlige tilslutning. Bestemmelsen i § 12 må derfor tages med det forbehold, at eventuelle statslige lån og tilskud til anlægsudgifter under det færøske sygehusvæsen kun kan ydes med bevillingsmyndighedernes sædvanlige tilslutning.

Til § 13.

Bestemmelsen opregner det nærmere omfang af de tilskudsberettigede ydelser under sygehusvæsenet. Der henvises i øvrigt til afsnittet i de almindelige bemærkninger under finansielle konsekvenser.

Bestemmelsen i stk. 3 tager sigte på, at der ved en eventuel overførelse af andre opgaver til sygehusvæsenet, f. eks. åndssvageforsorgen, også vil kunne ske refusion herfor efter tilskudsreglerne for sygehusvæsenet. — Dette kan dog kun ske med bevillingsmyndighedernes sædvanlige tilslutning.

Det bemærkes, at tuberkulosebehandling også omfattes af refusionen. Statens tilskud hertil har hidtil været afholdt som et særligt tilskud til hjemmestyret, konto § 13.6.06.52.01. Tuberkuloses syge-

behandling (bevilling 1976-77: 160.000 kr.). Denne tilskudskonto vil derfor udgå fra og med lovens ikrafttræden.

Til § 14.

Bestemmelsen svarer til § 16 i den danske sygehuslov, hvorefter amtskommunerne — under sygehusudvalget — driver behandlingsinstitutioner for alkoholskadede i det omfang, behandlingen ikke finder sted på psykiatriske hospitaler eller afdelinger.

Der findes ikke for tiden sådanne institutioner på Færøerne, idet disse patienter sendes til behandling på institutioner i Danmark.

Til § 15.

Bestemmelsen svarer til § 17, stk. 2, i den danske sygehuslov.

Til § 16.

Den nærmere beregning og udbetaling af statens tilskud til det færøske sygehusvæsen forventes tilrettelagt efter samme principper som hidtil, dvs. med foreløbig kvartalsvis (evt. månedlig) a conto udbetaling med efterfølgende regulering på grundlag af regnskaber for det færøske sygehusvæsen.

Til Kapitel V: Overførelse af statshospitalet i Thorshavn til hjemmestyret.

Der henvises til de almindelige bemærkninger vedrørende lovforslagets finansielle konsekvenser og om statshospitalet i Thorshavn.

Overførelsen vil i øvrigt følge de regler og principper, der er fulgt ved den tilsvarende overførelse af de øvrige statshospitaler m. v. til amtskommunerne pr. 1. april 1976, jfr. lov nr. 328 af 26. juni 1975.

Det bemærkes i denne forbindelse, at statshospitalet samtidig driver 2 afdelinger for åndssvage. Disse afdelinger administreres i samarbejde med forsorgscentret for Storstrøms amt, således at statshospitalets overlæge har det lægelige tilsyn med afdelingerne. Socialstyrelsen afholder udgifterne vedrørende driften af de 2 afdelinger for åndssvage på statshospitalet, ligesom personalenormeringerne vedrørende de 2 afdelinger ligger inden for socialstyrelsens rammer. Socialministeriet har med aktstykke nr. 187 af 13. december 1972 opnået finansudvalgets tilslutning til oprettelse af de nødvendige stillinger og til at afholde driftsudgifter.

Retningslinierne for statshospitalets samarbejde med socialstyrelsen vedrørende afdelingerne for åndssvage er nedfældet i et notat af 24. januar 1973 fra socialstyrelsen.

Det forhold, at hjemmestyret ikke samtidig overtager forsorgen for åndssvage på Færøerne, gør det påkrævet, at der indgås overenskomst mellem socialministeriet og det færøske hjemmestyre om den fremtidige drift af afdelingerne for åndssvage, herunder opgørelsen og refusioner af de hermed forbundne udgifter.

Åndssvageforsorg på Færøerne kan tidligst påregnes overført til hjemmestyret samtidig med decentraliseringen af åndssvageforsorgen i den øvrige del af riget.

Til § 17.

Ad stk. 1. Det principielle mål med overførelsen af statens hospitaler for sindslidende til det almindelige (somatiske) sygehusvæsen er sikring af en integreret behandling af de to sygdomsområder. For Færøernes vedkommende vil dette, som det fremgår af bestemmelsen i stk. 1, ske ved en sammenlægning af statshospitalet med landssygehuset, hvormed statshospitalet i forvejen samarbejder på det lægelige og teknisk-administrative område. Statshospitalet vil hermed fra den 1. januar 1977 blive underlagt den af de tre sygehusbestyrelser, der i henhold til den færøske sygehuslov fra 1939 og senere efter lovforslaget skal lede landssygehuset.

At overførelsen sker pr. 1. januar 1977 indebærer, at der med denne dato som skæringsdag skal foretages en udgiftsdeling mellem staten og det færøske hjemmestyre. Den praktiske gennemførelse heraf vil for statens vedkommende blive varetaget af direktoratet for statshospitalerne indtil dettes nedlæggelse og senere af indenrigsministeriets departement, i samarbejde med rigsrevisionen.

Ad stk. 2. Den vederlagsfrie overførelse af statshospitalet omfatter bygninger, grunde, inventar, tekniske anlæg, instrumentarium m. v. Overdragelsen indbefatter det areal, hvorpå de to projekterende patientbygninger til åndssvage skal opføres samt to af staten erhvervede boliger til brug for hospitalsinspektøren og maskinmesteren.

Ad stk. 3. Der henvises til de almindelige bemærkninger. — Beregningen af og reguleringen med den danske bruttofaktorkindkomst er forudsat at ske efter de samme principper, som anvendes ved de generelle tilskud, som ydes amtskommuner og kommuner. (Lovbekendtgørelse nr. 412 af 2. august 1974 med senere ændringer).

Det bemærkes, at det kun er nettoudgifterne ved driften af sygehusvæsenet, der lægges til grund for tilskudsberegningen, idet eventuelle indtægter ved sygehusvæsenet skal fradrages udgifterne. Det er bl.a. aftalt med landstytet, at retningslinierne i den hidtil gældende overenskomst mellem indenrigsministeriet og hjemmestyret af 3. september 1969

vedrørende fordelingen af fællesudgifter (køkken, vaskeri, varmecentral, administration m. v.) vedrørende statshospitalet og landssygehuset skal lægges til grund ved den endelige opgørelse af nettodriftsudgifterne for det overførte statshospital i finansåret 1976-77.

Ad stk. 4. Færøernes landsstyre har under forhandlingerne om lovforslaget og beregningen af kompenstationstilskuddet efter stk. 3 fremhævet, at dette tilskud bl. a. fordi flere af lægestillingerne ved statshospitalet ikke har kunnet besættes, er for lille til ydelse af fuld kompensation for hjemmestyrets overtagelse af udgifterne ved statshospitalets fremtidige drift. Hjemmestyret har derfor ønsket, at der i lovforslaget medtages en bestemmelse, der åbner mulighed for at tage spørgsmålet om beregningsgrundlaget (størrelsen af nettodriftsudgifterne ved statshospitalet i finansåret 1976-77) op til forhandling. Det bemærkes, at der ikke på forhånd er givet tilsagn om ændringer af det faste driftstilskud, ligesom en eventuel imødekommelse heraf må forelægges de bevillingsmæssige myndigheder.

Til § 18.

Ad stk. 1. Bestemmelsen svarer til den i loven om statshospitalernes overførelse til amtskommunerne optagne bestemmelse i § 7, stk. 1.

Der må således indledes forhandlinger med de respektive statstjenestemænds organisationer i henhold til tjenestemandsløvgivningens forhandlingsregler med henblik på fastsættelse af løn- og ansættelsesvilkår for den enkelte tjenestemand ansættelse under det færøske sygehusvæsen. For visse personalegrupper vedkommende er de statslige og færøske løn- og ansættelsesvilkår nærmest sammenfaldende medens der for andre grupper er forskelle, som må søges udlignet ved forhandling.

Bestemmelsen har været forelagt lønnings- og pensionsdepartementet, som har tilløst sig formuleringen heraf med bemærkning om, at departementet forstår stk. 1 og 2 således, at løn- og pensionsvilkårene for det personale, der overgår til færøsk tjenestemandsansættelse, i realiteten er de samme, og at begge grupper vil være pligtige at tåle sådanne ændringer, som efter overtagelsestidspunktet måtte blive gennemført for statstjenestemænd på Færøerne. Lønnings- og pensionsdepartementet har samtidig givet udtryk for, at de pågældende statstjenestemænd ikke med bestemmelserne vil kunne fremsætte juridisk holdbart krav om rådighedsløn, ventepenge og pension.

De statstjenestemandstillinger, som har været beklædt af tjenestemænd, der overgår til ansættelse under Færøernes sygehusvæsen, vil blive nedlagt på

de årlige bevillingslove. Det forudsættes, at hjemmestyret efter de førte forhandlinger fremsætter skriftligt tilbud over for de pågældende statstjenestemænd om overgang til ansættelse som tjenestemænd under det færøske sygehusvæsen, og at der til bekræftelse heraf gives de enkelte statstjenestemænd, som accepterer at overgå til ansættelse som tjenestemænd under Færøernes sygehusvæsen, individuel meddelelse herom og om de nye ansættelsesvilkår ved landsstyrets påtegning på disses statslige ansættelsesbreve el. lign.

Uanset lovforslaget ikke har til hensigt at give regler om personale, der er ansat i henhold til overenskomster eller særlige lønaftaler m. v., gælder forudsætningen om tilbud om ansættelse under Færøernes sygehusvæsen også for dette personale. Enkelte overenskomstansatte personalegrupper vil under Færøernes sygehusvæsen blive aflønnet efter samme overenskomst som under staten eller efter en dertil svarende overenskomst. For øvrige vil man tage udgangspunkt i, at ingen ansat må udsættes for lønnedgang eller forringelse af øvrige forhold som følge af overførelsen.

Ad stk. 2. Bestemmelsen følger — ved en direkte henvisning — de tilsvarende bestemmelser i loven om statshospitalernes overførelse til amtskommunerne.

Om den nærmere baggrund for disse bestemmelser og de praktiske problemer i forbindelse med personalets overførelse henvises der til bemærkningerne i lovforslaget vedrørende loven om statshospitalernes overførelse til amtskommunerne.

Ad stk. 3. Det færøske lagting har ønsket denne bestemmelse medtaget i lovforslaget med henblik på at understrege, at personale, der ikke har været ansat ved statshospitalet pr. 31. december 1976, og som ansættes fra den 1. januar 1977 eller senere, skal ansættes efter de almindelige regler, der i øvrigt gælder for ansættelse under det færøske sygehusvæsen.

Til § 19.

Det er fundet hensigtsmæssigt at lade selve sygehusloven, herunder bestemmelserne om det løvbundne statstilskud til driften af det færøske sygehusvæsen, træde i kraft den 1. april 1977 samtidig med finansåret begyndelse. Af hensyn til den planlagte nedlæggelse af direktoratet for statshospitalerne med udgangen af marts måned 1977 er det imidlertid fundet mere praktisk at lade reglerne om statshospitalets overførelse ske med virkning fra den 1. januar 1977, således at direktoratet i videst muligt omfang kan forestå de med overførelsen af statshospitalet forbundne centrale opgaver.

Bilag 1.

Lov nr. 76 af 15. marts 1939 for Færøerne om sygehuse.

§ 1. Til driften af de færøske sygehuse ydes der af det offentlige tilskud i overensstemmelse med de i de følgende paragraffer angivne regler.

§ 2. Statskassens tilskud udgør indtil videre 2 kr. pr. sygedag, dog med de i 2. og 3. stk. angivne undtagelser.

For personer, der indlægges til offentlig eller vederlagsfri behandling på sygehus i henhold til § 14, § 27 i slutningen og § 28 i lov nr. 86 af 17. marts 1922 om foranstaltninger mod smitsomme sygdommes udbredelse eller til behandling på de for tuberkulose bestemte afdelinger, der har opnået statsanerkendelse i henhold til anordning nr. 249 af 30. september 1924, samt for personer, der indlægges for tuberkulose i henhold til § 5 i anordning nr. 185 af 1. april 1921, udgør tilskuddet dog kun 1 kr. pr. sygedag.

For personer, der indlægges på de særlige afdelinger for sindssyge og åndssvage ved Dronning Alexandrines Hospital (Færø amts hospital) i Thorshavn, ydes der tilskud efter reglen i nærværende lovs § 8.

§ 3. Statskassens tilskud anvises de pågældende sygehuse kvartalsvis bagud efter nærmere af indenrigsministeren fastsatte regler. Forskudsvis udbetaling kan finde sted efter indenrigsministerens nærmere bestemmelse.

Snarest muligt efter udgangen af hvert finansår indsender de enkelte sygehuse til amtet et i overensstemmelse med de af indenrigsministeren fastsatte regler affattet regnskab for sygehusets drift i det forløbne år.

§ 4. § 1 i midlertidig lov for Færøerne nr. 92 af 31. marts 1938 ophæves.

Når ubemidlede nydende medlemmer af en anerkendt sygekasse og deres børn indlægges på sygehus under de i kgl. anordning

nr. 59 af 21. februar 1930 § 14, stk. 4, nævnte forhold, betaler vedkommende sygekasse et beløb af 2 kr. om dagen for hver patient, dog ikke over halvdelen af den ellers for behandling m. v. på vedkommende sygehus fastsatte betaling.

Sygehusenes takst skal godkendes af indenrigsministeren, dog skal betalingen for ophold på den særlige afdeling for åndssvage ved Dronning Alexandrines Hospital i Thorshavn godkendes af socialministeren.

§ 5. De beløb, hvormed sygehusenes udgifter ifølge de af vedkommende sygehusbestyrelser aflagte regnskaber overstiger samtlige af sygehusene oppebårne indtægter, herunder medregnet såvel statskassens tilskud i henhold til denne lovs §§ 2, 3 og 8 og lovgivningen i øvrigt som sygekassernes betalinger i henhold til lovens § 4 og amtsrepartitionsfondens betaling for de trængende patienter, undredes af Færøernes amtskommune og anvises de pågældende sygehusbestyrelser til udbetaling af amtskommunens kasse efter nærmere af indenrigsministeren efter forhandling med lagtinget fastsatte regler.

Efter anmodning kan vedkommende sygehus af amtskommunen få anvist forskud på det i 1. stykke omhandlede beløb.

§ 6. Hvert af sygehusene ledes af en bestyrelse, der består af 2 af indenrigsministeren og 3 af Færøernes lagting valgte medlemmer. Bestyrelsen vælger af sin midte en formand og fastsætter de nærmere bestemmelser vedrørende forretningsgangen.

§ 7. Sygehusene står under tilsyn af sundhedsstyrelsen og vedkommende embedslæge i overensstemmelse med de til enhver tid derom gældende regler.

Sygehusenes reglementer skal godkendes af indenrigsministeren.

§ 3. For personer, der anbringes på de særlige afdelinger for sindssyge og åndssvage ved Dronning Alexandrines Hospital (Færø amts hospital) i Thorshavn, yder staten et tilskud, der udgør $\frac{3}{4}$ af den gennemsnitlige udgift ved en patients ophold på de tilsvarende afdelinger ved statens sindssygehospitaller og de anerkendte åndssvageafdelinger, dog efter at indgået takstmæssig betaling i henhold til § 4 er fradraget i nævnte gennemsnitsudgift.

Snarest muligt efter finansårets udløb fremsender amtet til indenrigsministeriet en opgørelse over sygedagenes antal på de omhandlede afdelinger i det forløbne finan-

sår. Så snart tilskuddets størrelse kan beregnes, anvises det amtskommunen til udbetaling ved statens almindelige kasse på Færøerne.

§ 9. Denne lov træder i kraft den 1. april 1939.

De nærmere regler for lovens gennemførelse fastsættes af indenrigsministeren.

Størrelsen af det i §§ 2 og 3 omhandlede tilskud af statskassen tages op til revision hvert tredje år.

Tilskuddets størrelse kan ændres ved tekstanmærkning til finanslov eller tillægsbevillingslov.

Lov nr. 175 af 23. juni 1956 om ændringer i lov for Færøerne om sygehuse.

§ 1.

I § 4 ændres ordene „et beløb af 2 kr. om dagen for hver patient“ til: „et af indenrigsministeren godkendt beløb om dagen for hver patient“.

§ 2.

I §§ 3, 5 og 8 ændres „amtet“ til: „rigsombudsmanden på Færøerne“.

„amtsrepartitionsfondens“ til: „landskassens“,

„amtskommune“ til: „landskasse“,
„amtskommunnens kasse“ til: „landskassen“ og

„amtskommunen“ til: „landskassen“.

§ 3.

I § 5 ændres „lagtinget“ til: „landsstyret“.

Bilag 2.

Lov nr. 324 af 19. juni 1974 om sygehusvæsenet.

(Senere ændringer af loven er indarbejdet).

Kapitel I.

Almindelige bestemmelser.

§ 1. Sygehusvæsenet varetages af amtskommunerne og Københavns og Frederiksberg kommuner med de begrænsninger, der følger af opretholdelsen af statslige sygehuse.

§ 2. Den umiddelbare forvaltning af en amtskommunes sygehusvæsen, herunder bestyrelsen af dettes institution, jfr. § 3, stk. 1, varetages af et udvalg (sygehusudvalget) nedsat af amtsrådet, jfr. § 17, stk. 1, i lov om kommunernes styrelse.

Stk. 2. Ved „amtskommuner“ forstås i øvrigt i denne lov også Københavns og Frederiksberg kommuner.

§ 3. Til en amtskommunes sygehusvæsen hører amtskommunens egne sygehuse og fødeklinikker og andre til sygehusvæsenet knyttede behandlingsinstitutioner samt amtskommunens egne rekonvalescenthjem.

Stk. 2. Som led i løsningen af sygehusvæsenets opgaver kan en amtskommune samarbejde med andre amtskommuners sygehusvæsen og med statens sygehuse.

Stk. 3. En amtskommune kan endvidere indgå overenskomst med eller på anden måde benytte private institutioner som led i løsningen af sine sygehusopgaver. Indenrigsministeren kan fastsætte regler om amtskommunernes benyttelse af sådanne institutioner.

§ 4. Indenrigsministeren kan fastsætte regler om amtskommunernes adgang til som led i løsningen af sygehusvæsenets opgaver at drive eller benytte institutioner i udlandet.

Kapitel II.

Berettigede personer og ydelsernes omfang.

§ 5. Hver amtskommune yder vederlagsfri behandling ved sit sygehusvæsen til personer, der enten

- 1) har bopæl i amtskommunen, jfr. dog stk. 2, eller
- 2) har bopæl andetsteds her i landet, jfr. dog stk. 2, men som midlertidigt opholder sig i amtskommunen, såfremt hensigten med opholdet ikke har været at opnå sygehusbehandling, og patienten ikke tåler at flyttes til et sygehus i bopælsamtskommunen eller i øvrigt trænger til øjeblikkelig hjælp.

Stk. 2. Personer, der tilflytter fra Færøerne eller Grønland, har ret til den i stk. 1 omhandlede vederlagsfri behandling på vedkommende amtskommunes sygehusvæsen straks efter tilflytningen. Personer, der tilflytter fra udlandet, har først ret til disse ydelser 6 uger efter tilflytningen. Indenrigsministeren kan fastsætte regler om, at nærmere angivne persongrupper får adgang til de i stk. 1 omhandlede ydelser umiddelbart efter tilflytningen eller efter kortere tids ophold end 6 uger.

Stk. 3. Indenrigsministeren kan fastsætte regler, hvorefter der ydes personer med bopæl på Færøerne, i Grønland eller i udlandet, som midlertidigt opholder sig her i landet, vederlagsfri behandling ved det amtskommunale sygehusvæsen.

Stk. 4. Indenrigsministeren kan endvidere fastsætte regler om, i hvilke tilfælde og på hvilke vilkår behandling kan ydes til udsendt personale ved diplomatiske og konsulære repræsentationer her i landet og sådanne personers familiemedlemmer.

Bilag til f. t. l. vedr. sygehusvæsenet på Færøerne.

Stk. 5. Når de i stk. 1-4 nævnte personer med samtykke af sygehusvæsenet i bopælskommunen eller på det midlertidige opholdssted behandles ved en fremmed amtskommunes sygehusvæsen, behandles patienten på samme vilkår som ved sygehusvæsenet i bopælskommunen eller på det midlertidige opholdssted, idet dog den amtskommune, der yder behandlingen, kan afkræve bopæls eller det midlertidige opholdssteds amtskommune de hermed forbundne udgifter.

Stk. 6. Hvor særlige forhold taler herfor, kan indenrigsministeren fastsætte regler om, at enhver amtskommune vederlagsfrit skal yde visse behandlinger, uanset hvor patienten bor.

Stk. 7. Uanset bestemmelserne i stk. 1-6 kan indenrigsministeren fastsætte regler om, at der i særlige tilfælde opkræves betaling for visse behandlinger og ydelser eller for behandling på visse institutioner.

„§ 5 a. 1) Indlægges en person på en psykiatrisk institution som nævnt i § 2, stk. 1, i lov nr. 328 af 26. juni 1975 om statshospitalernes overførelse til amtskommunerne eller en tilsvarende institution, indbetaler han egne indtægter efter reglerne i § 84, stk. 1, 5. og 6. pkt., § 84, stk. 3, og § 85, stk. 2-5, i lov om social bistand. Disse beløb tilfalder vedkommende amtskommune.

Stk. 2. Stk. 1 finder anvendelse efter udløbet af den 9. måned efter indlæggelsesmåneden. Ved gentagne indlæggelser anvendes stk. 1 først, når det samlede ophold regnet fra 1½ år forud for indlæggelsen udgør 9 måneder ud over indlæggelsesmånederne. Ved beregningen medtages ophold forud for 1. april 1976.

Stk. 3. For personer indlagt på psykiatriske institutioner inden 1. april 1976 og for personer, der overflyttes til en psykiatrisk institution fra et plejehjem eller en institution, der er omfattet af §§ 115 og 116 i lov om social bistand, og for hvem der hidtil har været foretaget indtægtsinddragelse efter de for sådanne institutioner gældende regler, kan der fra 1. april 1976 foretages indtægtsinddragelse efter stk. 1, uanset at der ikke er forløbet de i stk. 2 anførte tidsfrister.

Stk. 4. Den psykiatriske institution udbetaler beløb til personlige fornødenheder, såfremt et skøn over patientens behov og helbredstilstand taler herfor. Udgiften afholdes af vedkommende amtskommune. Størrelsen af det til hver patient udbetalte beløb kan ikke overstige det beløb til personlige fornødenheder, der kan udbetales efter §§ 84 og 114 i lov om social bistand.“

§ 6. Til personer, der i medfør af § 5 har ret til vederlagsfri behandling, ydes befordring med ambulance eller særligt sygekøretøj, såfremt deres tilstand gør dette nødvendigt.

Stk. 2. Til de i stk. 1 nævnte personer, der modtager pension efter lov om folkepension, efter lov om invalidepension m. v. eller efter lov om pension og hjælp til enker m. fl., eller hvis ægtefælle modtager hustrutillæg efter lov om folkepension § 11, stk. 2, eller lov om invalidepension m. v., § 12, stk. 2, ydes endvidere befordring eller befordringsgodtgørelse, når befordringen sker med andre befordringsmidler.

Stk. 3. Befordring efter stk. 1 og 2 ydes til behandling på amtskommunale sygehuse og de i § 3 nævnte institutioner samt på andre sygehuse m. v., der ikke henhører under det almindelige amtskommunale sygehusvæsen, såfremt institutionen (afdelingen) af indenrigsministeren er henført til denne bestemmelse.

Stk. 4. Indenrigsministeren fastsætter i øvrigt bestemmelser om, i hvilke tilfælde der ydes befordring eller befordringsgodtgørelse.

Stk. 5. Når der anmodes om befordring fra et midlertidigt opholdssted, kan hjemtransport efter udskrivning kun forlanges tilbage til det midlertidige opholdssted.

§ 7. Befordring, for hvilken der ydes godtgørelse efter § 6, skal ske med det efter forholdene billigste, forsvarlige befordringsmiddel og ydes kun, når befordringsudgiften overstiger en af indenrigsministeren fastsat grænse. Nærmere regler om ydelse af befordring og befordringsgodtgørelse og dækning af andre nødvendige rejseudgifter i forbindelse hermed fastsættes af indenrigsministeren.

1) I kraft pr. 1. april 1976, jfr. lov nr. 156 af 31. marts 1976 om ændring af lov om sygehusvæsenet,

§ 8. Befordring eller befordringsgodtgørelse ydes af den amtskommune, i hvilken patienten opholder sig på det tidspunkt, da ydelsen rekvireres. Dog ydes befordring fra et sygehus uden for bopælsamtsskommunen til fortsat indlæggelse på et sygehus i bopælsamtsskommunen af sidstnævnte amtskommune.

Stk. 2. Indenrigsministeren kan efter forhandling med vedkommende kommunale organisationer godkende, at udbetaling af befordringsgodtgørelse og løsningen af andre befordringsopgaver i en amtskommune henlægges til kommunernes sociale udvalg, jfr. dog lov nr. 311 om offentlig sygesikring af 9. juni 1971 § 22, på amtskommunens vegne.

§ 9.¹⁾ Afgørelser truffet af sygehusudvalget, Københavns magistrat eller Frederiksberg kommunalbestyrelse om, på hvilke vilkår en person har ret til behandling og befordring eller befordringsgodtgørelse, og afgørelser truffet af de sociale udvalg i medfør af § 8, stk. 2, kan påklages til den sociale ankestyrelse. Klage til ankestyrelsen indgives inden 4 uger efter, at klageren har fået meddelelse om afgørelsen. Ankestyrelsen kan se bort fra overskridelse af klagefristen, når der er særlig grund hertil. Afgørelse herom træffes af chefen for ankestyrelsen.

Stk. 2. Ved behandling af klager over en af det sociale udvalg i medfør af § 8, stk. 2, truffet afgørelse skal ankestyrelsen indhente en udtalelse fra vedkommende amtsråd.

§ 10. Indenrigsministeren fastsætter, i hvilket omfang reglerne i §§ 5-9 finder anvendelse, når amtskommunerne driver eller benytter institutioner i udlandet, jfr. § 4.

Stk. 2. For personer, der ikke ifølge reglerne i denne lov har ret til vederlagsfri behandling, fastsættes regler vedrørende betaling af indenrigsministeren.

Stk. 3.²⁾ Indenrigsministeren kan fastsætte regler om, at der afkræves amtskommunerne en betaling vedrørende patienter, der er blevet modtaget til behandling på statens sygehuse eller statsbetalte sygehuse og afdelinger. Det kan herunder bestemmes, at betalingen skal kunne afkræves, uden at der foreligger samtykke fra vedkommende

amtskommune til patientens behandling på det statslige sygehus m. v.

Stk. 4.²⁾ Den i stk. 3 nævnte betaling kan efter nærmere bestemmelse af indenrigsministeren beregnes som en fast benyttelsesafgift i forhold til antallet af sygedage m. v. på statens sygehuse eller statsbetalte sygehuse og afdelinger i et tidligere finansår. En tilsvarende ordning kan etableres vedrørende de tidligere statsbetalte undervisningssenge ved Århus amtskommunes sygehusvæsen, såfremt der samtidig ydes et statstilskud på 30 mill. kr. til Århus amtskommune, imod at amtskommunen ikke opkræver betaling for behandlingen hos patienternes hjemstedsamtskommuner.

Kapitel III.

Planlægnings- og godkendelsesbestemmelser.

§ 11. Indenrigsministeren udfærdiger efter forhandling med sygehusrådet, jfr. kapitel VI, vejledende retningslinier for planlægningen af sygehusvæsenets fremtidige udbygning.

Stk. 2. Det påhviler hver amtskommune at udarbejde en plan for amtskommunens sygehusvæsen og at revidere planen i det omfang, udviklingen gør dette nødvendigt. Planen skal omfatte amtskommunens drift af eller benyttelse af de institutioner, der er nævnt i § 3. Planen og revisioner af denne skal godkendes af indenrigsministeren efter indstilling fra sygehusrådet.

Stk. 3. Væsentlige ændringer i en amtskommunes sygehusvæsen, der ikke er forudsat i en i henhold til stk. 2 godkendt plan, herunder udbygning af sygehusvirksomhed ved oprettelse af nye specialafdelinger, skal godkendes af indenrigsministeren efter indstilling fra sygehusrådet. Angår de nævnte ændringer nogen amtskommune i hovedstadsområdet, jfr. § 1, stk. 2, i lov om et hovedstadsråd, skal ændringen forud for sagens behandling i indenrigsministeriet forelægges hovedstadsrådet til udtalelse.

§ 12. Hovedstadsrådet udarbejder en overordnet sygehusplan for hovedstadsområdet. Planen opstilles med udgangspunkt i

¹⁾ I kraft pr. 1. oktober 1975, jfr. lov nr. 295 af 26. juni 1975 om ændring af lov om sygehusvæsenet.

²⁾ I kraft pr. 1. april 1975, jfr. lov nr. 295 af 26. juni 1975 om ændring af lov om sygehusvæsenet.

de enkelte amtskommuners planer, jfr. § 11, stk. 2.

Stk. 2. Den overordnede sygehusplan skal indeholde en analyse og vurdering af hele områdets behov for sygehusfunktion samt forslag til de mest hensigtsmæssige former for betjening dermed. Hovedstadsrådet tager i denne forbindelse hensyn til den kapacitet og de funktioner, som kan forventes stillet til rådighed på sygehuse, der drives af staten eller af private. På dette grundlag skal planen omfatte:

1) En plan for samarbejde og opgavefordeling mellem sygehuse og andre institutioner i hovedstadsområdet, sigtende til at opnå den bedst mulige udnyttelse af den nuværende og fremtidige kapacitet i hele området.

2) En plan for den geografiske placering i hovedstadsområdet af eventuelle nye sygehuse og andre institutioner inden for sygehusvæsenet samt for disses funktioner i områdets sygehusvæsen.

3) En tidsfølgeplan for de under 2) nævnte nyanlæg samt for ombygninger og moderniseringer af bestående bygninger.

Stk. 3. Planer om væsentlige ændringer af kapacitet og funktioner på statslige eller private sygehuse, der betjener hovedstadsområdet, skal af indenrigsministeren eller undervisningsministeren forelægges hovedstadsrådet til udtalelse, inden der træffes endelig beslutning om sådanne ændringer.

Stk. 4. Planer og revisioner af planer, der er udarbejdet af hovedstadsrådets amtskommuner efter § 11, stk. 2, fremsendes til hovedstadsrådet, der kan fastsætte frister herfor.

Stk. 5. På grundlag af den overordnede plan kan rådet pålægge de enkelte amtskommuner at ændre de af dem opstillede planer og revisioner af planer. De således reviderede planer fremsendes til indenrigsministeriets godkendelse sammen med den overordnede plan.

§ 13. Projekter vedrørende amtskommunalt og privat sygehusbyggeri, herunder udvidelser og væsentlige ombygninger, skal godkendes af indenrigsministeren.

§ 14. Ethvert privat sygehus skal have et takstregulativ.

§ 15. Det påhviler amtskommuner samt de private personer eller institutioner, der driver sygehuse, at afgive beretning vedrørende virksomheden efter nærmere af sundhedsstyrelsen fastsatte regler.

Kapitel IV.

Behandlingsinstitutioner for alkoholskadede.

§ 16. Amtskommunerne driver behandlingsinstitutioner for alkoholskadede i det omfang, behandlingen ikke finder sted på psykiatriske hospitaler eller afdelinger.

Stk. 2. Forvaltningen af opgaverne efter stk. 1 varetages uden for Københavns og Frederiksberg kommuner af det i § 2, stk. 1, nævnte udvalg.

Stk. 3. En amtskommune kan indgå aftale med en privat institution eller forening om driften af behandlingsinstitutioner for alkoholskadede.

Stk. 4. Behandling på institutioner for alkoholskadede er vederlagsfri, uanset hvor patienten bor. Ved indlæggelse på et behandlingshjem uden for den amtskommune, hvor patienten bor, kan bopælsamtstommunen afkræves de med behandlingen forbundne udgifter.

Stk. 5. Hver amtskommune udarbejder en plan for driften af behandlingsinstitutioner for alkoholskadede og reviderer planen i det omfang, udviklingen gør dette nødvendigt. I planen tages stilling til antallet af behandlingsinstitutioner og til samarbejdet mellem behandlingsinstitutionerne, det øvrige sygehusvæsen og sundheds- og socialvæsenet. Planen og revisioner af denne skal godkendes af indenrigsministeren. Planer fra amtskommuner i hovedstadsområdet skal forinden fremsendelsen til indenrigsministeriet forelægges hovedstadsrådet til udtalelse. Indenrigsministeren udfærdiger vejledende retningslinier for udarbejdelsen af planen.

Kapitel V.

Tilskudsbestemmelser.

§ 17. I særlige tilfælde kan der af statkassen ydes tilskud til hel eller delvis dækning af udgifterne ved løsningen af særlige opgaver inden for det amtskommunale sygehusvæsen. 1) I de tilfælde, hvor staten har

1) I kraft pr. 1. april 1975, jfr. lov nr. 295 af 26. juni 1975 om ændring af lov om sygehusvæsenet.

indgået overenskomst med en amtskommune om dækning af udgifterne ved driften af neuromedicinske og neurokirurgiske afdelinger eller radiumstationer, ydes statens tilskud i fremtiden alene efter fradrag af den i medfør af § 10, stk. 3, fastsatte betaling.

Stk. 2. Indenrigsministeren kan efter forhandling med socialministeren fastsætte regler om, at der af staten ydes vedkommende amtskommune hel eller delvis refusion af udgifter til befordring og behandling af personer, hvis ret til vederlagsfri behandling her i landet følger af internationale forpligtelser.

§ 18. Efter nærmere bestemmelse af indenrigsministeren kan der ydes tilskud af statskassen til private sygehuse.

Kapitel VI.

Sygehusrådet.

§ 19. Sygehusrådet virker i samarbejde med sundhedsstyrelsen for gennemførelsen af sygehusvæsenets fælles foranstaltninger til støtte af de lokale sygehusmyndigheder for at opnå en økonomisk god og forsvarlig drift med en så hensigtsmæssig og fuld udnyttelse af de enkelte sygehuse som muligt. Sygehusrådet skal således medvirke til at opnå et hensigtsmæssigt samvirke mellem de amtskommunale, statslige og private sygehuse og skal medvirke til at fjerne de hindringer for fuld udnyttelse af sygehuse, som skyldes de amtskommunale grænser.

Stk. 2. Sygehusrådet bistår sundhedsstyrelsen i dens arbejde med sygehusvæsenets opbygning og udbygning for at kunne give hele landets befolkning lige adgang til den til enhver tid bedst mulige sygehusbehandling.

Stk. 3. Sygehusrådet virker som rådgivende for indenrigsministeren i spørgsmål vedrørende administration af sygehusvæsenet.

§ 20. Sygehusrådets formand beskikkes af indenrigsministeren. Af rådets øvrige medlemmer udpeges 1 af indenrigsministeren, 1 af undervisningsministeren, 1 af finansministeren, 5 af Amtsrådsforeningen i Danmark, 1 af Københavns kommune og 1 af Frederiksberg kommune.

Stk. 2. Sundhedsstyrelsen udpeger en kommitteret, der deltager i rådets forhandlinger uden stemmeret, men med ret til at stille sådanne forslag til behandling i rådet, som skønnes fornødne for den rette løsning af sygehusvæsenets opgaver.

Stk. 3. Sygehusrådet tilkalder sagkyndig bistand, når forholdene gør dette ønskeligt.

Stk. 4. Sygehusrådets funktionsperiode er 4 år.

Stk. 5. Udgifterne i forbindelse med rådets virksomhed afholdes af statskassen.

Kapitel VII.

Ikrafttrædelses- og ændringsbestemmelser.

§ 21. Loven træder i kraft den 1. april 1975, § 24, § 25, nr. 1 og nr. 4, og § 26 dog den 1. juli 1974.

Stk. 2. Lov nr. 237 af 4. juni 1969 om sygehusvæsenet, som ændret ved lov nr. 154 af 31. marts 1973, lov nr. 410 af 13. juni 1973 og ved nærværende lov, ophæves den 1. april 1975.

§ 22. I lov nr. 138 af 10. maj 1915 om foranstaltninger mod smitsomme sygdommes udbredelse, som ændret bl. a. ved § 1 i lov nr. 236 af 4. juni 1969, affattes § 33 således:

„§ 33. Udgifter i henhold til denne lov afholdes i Københavns og Frederiksberg af kommunen og i øvrigt af amtskommunen.“

§ 23. I lov nr. 67 af 31. marts 1953 om karantæneforanstaltninger mod smitsomme sygdomme, som ændret bl. a. ved § 7 i lov nr. 236 af 4. juni 1969, affattes § 41, 1. pkt., således:

„Udgifterne til behandling og pleje af personer, der underkastes isolation, afholdes i København og Frederiksberg af kommunen og i øvrigt af amtskommunen.“

§ 24. I lov nr. 237 af 4. juni 1969, som ændret ved lov nr. 154 af 31. marts 1973 og lov nr. 410 af 13. juni 1973, affattes § 7 b således:

„§ 7b. Til personer, der i medfør af § 7 a har ret til vederlagsfri behandling, ydes befordring med ambulance eller særligt sygekøretøj, såfremt deres tilstand gør dette nødvendigt.“

Stk. 2. Til de i stk. 1 nævnte personer, der modtager pension efter lov om folkepension, efter lov om invalidepension m. v. eller efter lov om pension og hjælp til enker m. fl., eller hvis ægtefælle modtager hustrutillæg efter lov om folkepension § 11, stk. 2, eller lov om invalidepension m. v. § 12, stk. 2, ydes endvidere befordring eller befordringsgodtgørelse, når befordringen sker med andre befordringsmidler.

Stk. 3. Befordring efter stk. 1 og 2 ydes til behandling på kommunale sygehuse og de i § 9 nævnte institutioner samt på andre sygehuse m. v., der ikke henhører under det almindelige kommunale sygehusvæsen, såfremt institutionen (afdelingen) af indenrigsministeren er henført til denne bestemmelse.

Stk. 4. Indenrigsministeren fastsætter i øvrigt bestemmelser om, i hvilke tilfælde der ydes befordring eller befordringsgodtgørelse.

Stk. 5. Når der anmodes om befordring fra et midlertidigt opholdssted, kan hjemstransport efter udskrivning kun forlanges tilbage til det midlertidige opholdssted.

§ 25. I lov nr. 282 af 7. juni 1972 om svangerskabshygiejne og fødselshjælp, som

ændret ved § 2 i lov nr. 154 af 31. marts 1973, foretages følgende ændringer:

1. § 1, stk. 4 og 5, ophæves, og som nyt *stk. 4* indsættes:

„*Stk. 4.* De i lov om sygehusvæsenet fastsatte regler om vederlagsfri behandling og undersøgelse på sygehuse m. v., om befordring eller befordringsgodtgørelse i forbindelse hermed og om klageadgang finder efter indenrigsministerens nærmere bestemmelse tilsvarende anvendelse med hensyn til de i stk. 1-3 omhandlede ydelser.“

2. I § 7, *stk. 1*, udgår „§ 18 i“.

3. § 12, *stk. 1*, ophæves.

4. § 12, *stk. 2*, ophæves.

§ 26. I lov nr. 287 af 23. maj 1973 om bekæmpelse af kønssygdomme ophæves § 2, *stk. 2 og 3*, og § 8, *stk. 3*.

§ 27. Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland.